

DUY NHẤT THIÊN CHÚA THỎA MÃN KHÁT VỌNG CON NGƯỜI

Esther là thanh nữ mù người Bê. Với khuôn mặt rạng rỡ hạnh phúc, cô hân hoan nói:

- *Vâng, con sẵn sàng làm chứng! Con muốn làm chứng cho Chúa!*

Mộng ước của con là trở thành kiến trúc sư. Con thấy thật thú vị khi diễn tả tâm tình qua nghệ thuật. Nhưng con phải ngưng tất cả từ khi bị mù. Trước đó con bị mổ nhiều lần và đã bị mù một mắt. Lần mổ sau cùng, con bị mù hẳn. Điều này trở thành hạnh phúc cho con. Bởi vì, trước đó con sống không có Chúa, nay nhờ đau khổ, con học biết Ngài. Trước đó, con sống như bao thanh thiếu nữ khác. Con thích du lịch, xem truyền hình, nghe nhạc, mua sắm và chơi thể thao. Con rất thích tiêu khiển. Nhưng khi trở về nhà, con không cảm thấy thỏa mãn. Con tự hỏi:

- *Phải chăng đây là hạnh phúc?*

Cuộc sống lúc ấy không trao ban hạnh phúc đích thật cho con. Khi còn trông thấy được, con cũng sung sướng, nhưng nay thì khác hẳn. Con đã tìm thấy Chúa.

Giờ đây niềm hạnh phúc của con thật mãnh liệt, tràn đầy, sâu kín và thường xuyên .. Trước đây không như vậy: lúc vui lúc buồn, khi khóc khi cười bất chợt. Bây giờ con cảm nghiệm niềm vui có Chúa hiện diện. Niềm vui như một món quà. Con cảm nghiệm Đức Chúa GIÊSU KITÔ là giá trị vô song, tuyệt đối và lòng con rực sáng, hay nói đúng hơn, Đức Chúa GIÊSU KITÔ rực sáng trong lòng con. Khi bận rộn với công việc thường ngày, bạn không nhận ra điều ấy. Nhưng khi bạn ngồi lặng yên và thưa chuyện với Chúa, mối hiệp thông trở nên mãnh liệt hơn. Vì thế, con ao ước được ở cùng Đức Chúa GIÊSU KITÔ không ngừng.

Trước đây con sống không có Chúa. Bây giờ, con không thể sống không có Chúa. Con không còn có thể tưởng tượng được làm sao mà con có thể sống như thế: sống không có Chúa! Con không muốn trở lại nếp sống ấy.

Không, ngàn lần không. Dĩ nhiên con rất ước ao được trông thấy, nhưng con không muốn trở lại nếp sống không có Chúa: sống như thế, thật vô nghĩa!

Chúa đã cất mắt nơi con một vài điều, nhưng bù lại, Chúa đã trao ban cho con chính Ngài.

Con bị mổ mắt nhiều lần và trong thời gian mổ mắt, con không trông thấy gì. Khi ấy, con tự nhủ: không sao, rồi mình sẽ được trông thấy. Con cứ tự nhủ như thế trong mấy tuần lễ liền. Ý thức bị mù hẳn chỉ dần dần đến với con sau đó. Nhưng cùng lúc ấy, Chúa cũng đến với con. Chúa đến với con khi mọi sự đang từ từ biến mất. Nhờ thế, con không rơi xuống giếng sâu. Lúc ấy, vào buổi sáng thức dậy, sau khi dùng điểm tâm và ngồi yên trên ghế bành, con tự hỏi: mình phải làm gì bây giờ? Nhưng giờ đây, con không tự hỏi như thế nữa, con cầu nguyện.

Chính mẹ con đã giúp con sống giai đoạn chuyển tiếp từ sáng mắt đến mù mắt. Mẹ con giải thích cho con hiểu và đọc sách cho con nghe. Rồi con bắt đầu cầu nguyện và được biết Chúa mỗi ngày một hơn. Nhưng cho đến một lúc, chính Chúa thay thế vào. Chính Chúa tỏ hiện cho con. Khi bạn mở lòng mình ra, Chúa có thể xuất hiện.

Chúa tỏ hiện như thế nào? Tỏ hiện bằng cách Chúa làm cho con cảm thấy Tình Yêu và Niềm Vui của Ngài, một cách thiêng liêng. Con mù, nhưng con biết thế nào là một cái bàn, chiếc bánh ngọt và người đang nói chuyện với con. Nhưng THIÊN CHÚA thì khác, bạn không thể tưởng tượng được. Tuy nhiên, cái nhìn của Ngài rực rỡ ánh sáng. Khi cầu nguyện, con không qui hướng vào con. Thế là Chúa xuất hiện. Lòng con có thể cảm nghiệm cách mãnh liệt Chúa đang có mặt. Đối với con, điều này xảy ra hết sức tự nhiên. Một ngày, con đang ngồi cầu nguyện, bỗng chốc, tim con bắt đầu rực sáng, một thứ ánh sáng đầy sức nóng. Chưa hề có ai dạy con biết điều này. Chính Chúa ban cho con. Và kể từ ngày ấy, con luôn luôn qui vào lòng con khi con cầu nguyện.

Đối với con, cầu nguyện là thưa chuyện với Chúa. Khi đặt mọi sự trong tay Chúa, con cảm thấy gánh nặng biến mất. Cầu nguyện

là cảm thấy sự hiện diện của Chúa, cảm tạ Chúa về mọi sự Chúa ban cho. Có không biết bao nhiêu điều khiến lòng chúng ta tri ân Chúa. Hoặc cũng có thể, cầu nguyện là ngồi im, giữ thinh lặng bên Chúa, cảm thấy Chúa gần gũi và đang ở trong con. Khi ấy, cầu nguyện là yêu mến, bày tỏ cùng Chúa là con yêu mến Chúa. Con nghĩ Chúa thích như vậy vì Chúa là Tình Yêu. Mà tình yêu thì ai trong chúng ta cũng đều tìm kiếm hết. Chúa cũng thế. Thật vậy, hiện nay đời sống con đang đầy tình yêu. Do đó, con nhìn tha nhân với cái nhìn đổi khác.

Chúa tỏ tình yêu Ngài trong tha nhân. Chúa hằng tỏ mình liên li trong con người. Khi bị mù, không còn trông thấy được nữa, con linh cảm tha nhân nhạy hơn, con cảm nhận tình trạng linh hồn tha nhân qua giọng nói của họ. Âm giọng tỏ lộ rất nhiều. Con nghe rõ hơn. Con rất thích nghe tiếng đàn vĩ cầm với một tâm tình sâu xa, nhưng con còn thích nghe tiếng nói con người hơn: *- Tiếng nói là dụng cụ diễn tả đẹp nhất trên đời này.*

Khi một chiếc xe hơi ngừng trước nhà, con nhận ra ngay người lái xe là ai. Khi dạo chơi giữa thiên nhiên, con lắng nghe tất cả: tiếng gió reo, tiếng lá rì rào, tiếng chim hót và tiếng suối róc rách ..

Con rất thích lắng nghe người khác tâm sự. Và trong lòng, con thầm thì cầu nguyện cho họ. Con tìm cách đưa Chúa vào mọi nơi và mọi người: thiên nhiên, người và vật. Con cầu nguyện cho các nhà chính trị, để các vị quản trị xử sở cách liêm chính, hầu gieo rắc ngay thật và tin tưởng. Đây là một giấc mơ: *- Một thế giới tốt đẹp cho Chúa và Chúa sống trong mọi người.*

Con cầu nguyện cho Hội Thánh, cho người trẻ. Con luôn luôn sung sướng khi nghe giới trẻ có đức tin. Bởi vì, đức tin ban sức mạnh, can đảm và hy vọng. Con cầu xin cho mọi người biết rằng Chúa ở ngay bên cạnh họ. Bạn có thể là người may mắn, nhiều tiền, nhưng tất cả những thứ đó chỉ mau qua và là vật chất. Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA mới là Đấng thỏa mãn mọi khát vọng của con người.

Con không bao giờ cảm thấy cô đơn. Xét cho cùng, bị mù đối với con không trầm trọng lắm, bởi vì con không đau đớn gì cả. Con còn có thể tự mình đi lại trong nhà. Điều trầm trọng hơn chính là những người mang nỗi đau đớn trong trái tim. Họ cảm thấy thật cô đơn. Con không cảm thấy thiếu thốn gì vì bị mù. Không! Con không xem truyền hình. Con không di chuyển đi đây đi đó. Thế giới đời con bị thu hẹp. Đúng thế! Nhưng cùng lúc, vũ trụ đời con được trải rộng ra. Con không mơ ước điều gì khác. Chúa trở thành Tình Yêu rộng lớn nhất cho con, người bạn thân tốt nhất của con. Con không nhầm chán bao giờ. Không bao giờ.

Thỉnh thoảng con đan áo và đánh máy, viết thư cho các bạn. Con đọc Kinh Thánh viết bằng chữ braille. Ở nhà, có "hai thiên thần nhỏ" đọc sách cho con nghe. Nhưng điều con thích nhất là những gì nói về đức tin và bình an nội tâm. Những cái khác đối với con chỉ là phụ thuộc. Tác phẩm con ưa thích nhất là Phúc Âm theo thánh Gioan! Tình Yêu và Ánh Sáng THIÊN CHÚA tràn đầy trong tác phẩm này!

Con không sống trong đêm đen. Không. Con có ánh sáng bên trong, một cách nhìn thiêng liêng. Điều chính yếu không phải là trông thấy và cảm nếm mà là biết và sống. Niềm ao ước lớn lao nhất của con là được ở gần Chúa. Trong mọi điều bạn làm, bạn nên thỉnh thoảng dừng lại, cảm tạ và dâng tất cả lên Chúa.

Trong gia đình, chúng con cầu nguyện chung. Thường thường có nhiều người đến đọc kinh chung với chúng con. Chúng con đọc một lời kinh rồi cầu nguyện theo ý mỗi người, và lặng thinh. Xong chúng con đọc kinh Lạy Cha và Kính Mừng. Con cảm thấy Chúa và Đức Mẹ MARIA thật gần.

Đức Mẹ MARIA là Mẹ con. Con thường thưa chuyện với Đức Mẹ. Con cũng cảm nhận tình thương Đức Mẹ dành cho con. Thường thì con ở một mình trong phòng riêng của con. Căn phòng bé nhỏ của con trở thành nhà nguyện nho nhỏ. Khi cầu nguyện con thường ngồi trên mép giường. Con cảm thấy như Đức Mẹ MARIA ngồi cạnh con. Tâm tình này sống động đến nỗi như Đức Mẹ hiện diện thật sự. Đức Mẹ MARIA đích thật là Người Mẹ yêu thương mỗi người chúng ta.

Nguyện ước sau cùng của con là cầu chúc cho tất cả những ai đọc và nghe chứng từ của con, được tìm thấy sự hiện diện của Chúa trong con tim của mình.

... "Lạy THIÊN CHÚA, phần con đây, vẫn một bề trông cậy, và gia tăng lời tán tụng Ngài. Miệng con công bố Ngài chính trực, suốt ngày tường thuật ơn cứu độ Ngài ban, ơn của Ngài, nhiều khôn xiết kể! Con thuật lại bao chiến công của Chúa, nhắc nhở rằng: chỉ mình Ngài chính trực công minh .. Lạy THIÊN CHÚA, đức chính trực của Ngài cao vời vợi. Ngài đã làm những việc lớn lao, lạy THIÊN CHÚA, nào ai sánh tày! Ngài đã bắt con nếm mùi tận khổ, chính Ngài sẽ cho con được hoàn sinh và kéo ra khỏi vực sâu lòng đất. Phần vinh hoa, Ngài sẽ ban nhiều, và trở lại vỗ về an ủi. Lạy THIÊN CHÚA, con dạo khúc hạc cảm tạ ơn Ngài thành tín. Gảy cung tỳ bà, con ngâm vịnh kính dâng Ngài, lạy Đức Thánh của Israel. Miệng con sẽ reo hò theo nhịp đàn mừng Chúa. Hồn con nữa, hồn con Ngài cứu chuộc, cũng vui sướng hò reo. Và suốt ngày con nhắm đi nhắc lại: quả thật Ngài công minh!" (Thánh Vịnh 71(70) 14-17+19-24).

("La Légion des Petites Âmes", n.113, Avril-Mai-Juin/2000, trang 29-35)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt